

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3681/2022
28.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Краљевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Хајдук Вељко“ из Штубика, коју заступа Општински правобранилац општине Неготин, ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1224/22 од 09.06.2022. године, у седници већа одржаној 28.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1224/22 од 09.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П1 22/20 од 11.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да су решење тужене број И ../2020 од 12.03.2020. године, којим тужиљи престаје радни однос због неиспуњавања услова за пријем у радни однос у школи и којим јој је отказан уговор о раду на неодређено време број ../2011-2 од 23.12.2011. године због неиспуњавања услова у установи, као и одлука Школског одбора тужене број И ../2020 од 19.05.2020. године, незаконити и неправилни, да се као такви поништавају, те да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и распореди на послове и радне задатке ... са пуним радним временом. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 36.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1224/22 од 09.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је била запослена код тужене на неодређено време са 50% радног времена, на радном месту ..., са VII степеном стручне спреме. Приликом заснивања радног односа тужилја је поседовала диплому Западног универзитета из Темишвара, која је призната решењем Универзитета у Нишу број 8/33-03-014/10-001 од 04.03.2010. године, при чему је признањем наведене дипломе тужилја испунила услове за стицање права о завршеним основним академским студијама, са стручним називом Након пријема у радни однос код тужене тужилја је постављена за вршиоца дужности директора Основне школе „ББ“ са мировањем радног односа код тужене, а решењем Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 18.03.2015. године је разрешена функције в.д. директора поменуте школе, зато што не испуњава услове за обављање ове функције, као ни услове за рад на радном месту ..., из ког разлога јој није омогућено враћање на рад код тужене, када јој је и престао радни однос. Након правноснажно окончаног судског поступка у коме је утврђено да је тужилји радни однос престао без правног основа, иста је враћена на рад. Директор тужене је дана 04.03.2020. године тужилји доставио писани налог ради достављања потребних доказа о испуњености услова прописаних одредбом члана 139. Закона о основама система образовања и васпитања, по ком налогу тужилја није поступила, па је дана 12.03.2020. године донето побијано решење којим је тужилји престао радни однос због неиспуњавања услова за пријем у радни однос у школи. У образложењу овог решења је наведено да се испуњеност услова из члана 139. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања проверава у току рада, те да је у поступку провере испуњености услова утврђено да тужилја нема одговарајуће образовање, као ни доказе о испуњености других услова прописаних поменутом одредбом, због чега јој је сходно члану 167. став 2. истог закона престао радни однос.

Полазећи од утврђеног да тужилја поседује диплому основних академских студија којом је стекла стручни назив ... са 180 ЕСПБ бодова, а да је за заснивање радног односа и за рад на радном месту ..., према члану 6. став 1. тачка 2) Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи, потребно да лице има завршене мастер академске студије - студије другог степена, као и имајући у виду да тужилја у остављеном року није доставила туженој школи као послодавцу тражене доказе о испуњености услова из члана 139. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања у поступку провере истих, нижестепени судови су закључили да је решење тужене којим је тужилји престао радни однос правилно и на закону засновано. Оценили су и да стечено образовање тужилје на Универзитету у Темишвару није законом прописано образовање за обављање послова ... код тужене, јер је тужилји решењем Универзитета у Нишу број 8/33-03-014/10-001 од 04.03.2010. године евидентирано 180 поена и стекла је назив „...“, па јој недостаје 120 ЕСПБ бодова за послове наведеног радног места.

Одредбом члана 139. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/17... 6/20) прописано је да у радни однос у установи може да буде примљено лице, под условима прописаним законом, и то ако: 1) има одговарајуће образовање; 2) има психичку, физичку и здравствену способност за рад са децом и ученицима; 3) није осуђивано правноснажном пресудом за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, за пуштање и злостављање малолетног лица или родоскврнуће, за кривична дела примање или

давање мита, за кривична дела из групе кривичних дела против полне слободе, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, и за које није, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање; 4) има држављанство Републике Србије; 5) зна српски језик и језик на којем остварује образовно – васпитни рад. Према ставу 2. истог члана, услови из става 1. овог члана доказују се приликом пријема у радни однос и проверавају се у току рада, а према ставу 3. докази о испуњености услова из става 1. тач. 1), 3)-5) овог члана саставни су део пријаве на конкурс, а доказ из става 1. тачка 2) овог члана прибавља се пре закључења уговора о раду.

Одредбом члана 167. став 2. истог закона, прописано је да запосленом престаје радни однос ако се у току радног односа утврди да не испуњава услове из члана 139. став 1. овог закона или ако одбије да се подвргне лекарском прегледу надлежној здравственој установи на захтев директора.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 2) Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи („Службени гласник РС – просветни гласник“, бр. 11/2012 ... 10/19) прописано је да послове стручног сарадника може да обавља, између осталих, школски психолог: професор психологије, дипломирани психолог - општи смер или смер школске психологије, дипломирани школски психолог - педагог, дипломирани школско-клинички психолог, дипломирани психолог - мастер психолог, дипломирани психолог - мастер.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилци у конкретном случају законито престао радни однос, на основу члана 167. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања, због тога што тужила са признатим завршеним основним академским студијама и стручним називом – ... не поседује одговарајуће образовање за обављање послова стручног сарадника ... код тужене.

Правилно је одбијен захтев тужилце за враћање на рад, јер изостанак правноснажне судске одлуке којом је утврђено да је запосленом незаконито престао радни однос, искључује и основаност захтева за његову реинтеграцију, применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП одбијен је и захтев тужилце за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић